

дитѣ на отдѣлнитѣ области, поради което ималѣ всѣкога пълната имѣ поддрѣжка, при всичко че водилѣ почти непрѣкъснати войни съ Византия.

Присъединяване на славянитѣ отъ Гърция (981—986 г.) — Славянитѣ въ днешна Гърция били още напълно запазени, при всичко че се намирали отдавна подъ грѣцка властъ. За присъединяването на тия славяни къмъ своето царство, Самуилъ прѣдприелъ къмъ 981 г. походъ въ Тесалия и нападналъ на пограничния градъ Лариса. Той обсаждалъ тоя градъ всѣка година въ врѣме на жетва, прибиралъ полскитѣ плодове и се оттеглялъ, докато най-послѣ гражданитѣ били принудени слѣдъ 4—5 години да се прѣдадатъ отъ гладъ. Прѣзъ това врѣме Самуилъ нахлувалъ и въ Елада, дѣто грабилъ, завоювалъ, и много отъ жителитѣ прѣселилъ въ вжтрѣшността на държавата си. Той вписвалъ новоприсъединенитѣ славяни въ войнишкитѣ си списъци и съ това увеличилъ още повече военната си сила; а виднитѣ византийски велможи се стараелъ да привлѣче къмъ себе си, като имѣ запазвалъ имота и привилегиитѣ. Сжщеврѣменно Самуилъ нападалъ и на източнитѣ граници за да присъедини всички земи, които сж принадлежали по-рано на българската корона. Поради вжтрѣшни размирици въ Азия, византийцитѣ не могли да противопоставятъ сериозна сила на Самуила, а се ограничили само съ това, че прѣселили въ Тракия много арменци, за да запазятъ поне тая българска земя за себе си и да прѣпрѣчатъ пътя на българитѣ, ако се опитатъ да ограбятъ и опустошатъ земитѣ около Цариградъ. По такъвъ начинъ, въ продължение на 10 години (976—986), отначало като полководецъ, а послѣ като царъ, Самуилъ продължавалъ почти безпрѣпятствено да обединява не само земитѣ, които Цимисхий билъ по-рано прѣвзелъ, но и такива славянски области, като Тесалия и Елада, които не били влизали до тогава въ прѣдѣлитѣ на българското царство.

Поражение на гърцитѣ при българския проходъ.— Прѣзъ лѣтото на 986 г. Самуилъ потеглилъ за Пел-